

Publicerad 2013-04-07 17:26 av Sonia
Halvtaskig poesi ber om ursäkt för sig själv.

Typiskt söndagar att uttrycka sig såhär

Ditt rus

fungerar bara i en
överdos.

Kanske är jag
en missbrukare men
i dina kvarter är jag
åtminstone skyddad,
om än vakuumförpackad.

Du får mig att tro
på att dina blödande
rödsprängda ögon
är ett tryggare hem
än mänskligheten,
när den springer lös
i allmänheten.

Du stryker min gåshud
blir ett eko i avtändningen.
Din röst är min ram och
konstigt nog är jag bedövad
och trygg i min dödsångest.

Somnar in till mina egna
kallsvettiga rörelser,
finner något sövande
i vibrationerna när
min kropp krampaktigt
skriker på hjälp.

Du,
placerar en kall hand
på min brinnande panna.
Strategiskt,
du vet att jag alltid
nominerar dig till hjälte
när du kväver min
överlevnadsinstinkt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sonia med Poeter.se id #21065 innehar upphovsrätten